

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: بابک آزاد
۲۹ اکتوبر ۲۰۱۳

حمله کیمیائی در سوریه، افشاءگر چهره جنایتکار امپریالیسم!

فاجعه هولناک کشتار قریب به ۱۴۰۰ تن از مردم بی گناه سوریه در جریان حمله کیمیائی در حومه دمشق در تاریخ ۲۱ اگست ۲۰۱۳، بار دیگر ماهیت ارتجاعی و ضد خلقی جنگ جاری در سوریه را به نمایش گذارد. این حمله کیمیائی علیه مردم غیر نظامی در سوریه و فجایع هولناک رخ داده بیش از هر چیز انعکاسی از این واقعیت است که چگونه سوریه در سال های اخیر و پس از آن که توده های تحت ستم در این کشور برای سرنگونی رژیم اسد و نابودی سلطه امپریالیسم به پا خاستند، با دخالت های مستقیم و غیر مستقیم قدرت های امپریالیستی و جهانخوار به صحنه جنگی غیر عادلانه تبدیل گشته است. حمله کیمیائی اخیر نیز چهره سیاه امپریالیسم و ارتجاع وابسته به آن به مثابه آتش افروزان این جنگ را بیش از پیش در مقابل انظار عمومی رسوا ساخت. در جریان این حمله وحشیانه که درست در هنگام حضور هیأتی از بازرسان سازمان ملل در سوریه صورت گرفت، شلیک چندین موشک زمین به زمین حاوی گاز کشنده اعصاب موسوم به "سارین" در منطقه "غوطه" در حومه دمشق جان صد ها تن و از جمله تعداد زیادی از کودکان بی گناه را گرفت.

با توجه به این واقعیت دردناک که مغز و دستگاه عصبی و تنفسی قربانیانی که در معرض این مواد مرگبار قرار می گیرند در کمتر از یک دقیقه از کار می افتد و قربانی خفه می شود و با توجه به انبوه کودکانی که طی این حمله جان باختند ابعاد غیر قابل تصور وحشی گری تاجران مرگ در سوریه یعنی امپریالیستها و وابستگانشان در این جنایت هولناک جنگی هر چه بیشتر نمایان می شود.

رویدادهای جاری در سوریه نشان می دهند که در شرایطی که امپریالیست ها درگیر یک رقابت فزاینده برای تجدید تقسیم بازارهای جهانی و تثبیت و توسعه منافع غارتگرانه خویش گشته اند، سوریه یکی از مناطقی ست که به گره گاه های تضادهای امپریالیست های جنایتکار در منطقه تبدیل شده اند. طرفین این جنگ خونین که تاکنون جان بیش از یکصد هزار تن از مردم بیگناه را گرفته و میلیون ها آواره و مجروح و معلول به جای گذارده، به رغم ادعاهای خویش کوچکترین ارزشی برای جان و مال و هستی و منافع توده های محروم سوریه قابل نیستند. بلکه این چگونگی پیشبرد و توسعه سلطه ضد خلقی قدرت های امپریالیستی نظیر امریکا و شرکاء از یکسو و روسیه و چین از سوی دیگر می باشد که یکی با حمایت و تسلیح و تغذیه دار و دسته های ضد خلقی نظیر القاعده و "ارتش آزادیبخش" ضد مردمی سوریه و دیگری با حمایت از دولت جنایتکار بشار اسد، باعث شده اند که هر روز جنایتی تازه در این کشور آفریده شود و قدرتهای امپریالیستی و عمله ها و مزدورانشان در نقش هیولا های مرگ، آشکارا چنگال های تیزشان را بر حیات و هستی مردم سوریه فرو کرده و خون آن ها را به شیشه کنند.

همین قدرت های امپریالیستی هستند که برای تشدید سلطه غارتگرانه و استثمار هر چه فزونتر نیروی کار و منابع طبیعی توده های محروم سوریه، با تسلیح و تغذیه و حمایت از طرفین منازعه، در تنور این جنگ خونین و ویران کننده هیمه می ریزند. جنگ ضد خلقی که از یکسو کوشش می شود تا با شعار های دروغین "آزادی" و "دمکراسی" و حقوق بشر "تزئین گردد و از سوی دیگر درست در همان حال قتل عام مردم بی گناه با استفاده از سلاح کیمیائی تنها یکی از جلوه های مخوف و ضد خلقی آن را تشکیل می دهد. روشن است که در ادامه و فرجام این جنگ خانمان برانداز و خونین، توده های تحت ستم و تشنه آزادی سوریه کمترین منفعتی ندارند.

با انتشار اخبار مربوط به استفاده از سلاح کیمیائی در سوریه و بمباران تبلیغاتی فریبکارانه بلندگوهای تبلیغاتی امپریالیستی مبنی بر مقصر دانستن رژیم بشار اسد در این جنایت جنگی، تنور تبلیغات جنگی دولت اوباما - که سیاست حمله و لشکر کشی به سوریه را به گذشتن دولت سوریه از "خط قرمز" امریکا یعنی استفاده از سلاح کیمیائی منوط کرده بود، نیز به شدت گرم شد. به رغم تمام تلاش های شیدانه بوق های تبلیغاتی در غرب، (نظیر صدا گذاری "بی بی سی" بر روی تصویر مصاحبه پزشک بریتانیائی در منطقه که با تأیید آثار سوختگی روی بدن قربانیان ظاهراً دولت سوریه را در مقابل انظار میلیون ها بیننده مسؤول این حمله معرفی می کرد، بعداً معلوم شد که این پزشک که در هنگام مصاحبه با ماسک پزشکی در مقابل دوربین ظاهر شده، اساساً چنین اظهاراتی را نکرده بود!) (پایگاه اینترنتی "اینفو وارز" www.infowars.com) شواهد انکار ناپذیر متعددی که پس از این جنایت توسط دولت ها، سازمان ها و یا خبرنگاران انتشار یافت، نشان می داد که اتفاقاً مورد جنایت حمله کیمیائی در حومه دمشق در اواخر اگست، نه توسط دولت ضد خلقی سوریه بلکه توسط دار و دسته های جنایتکار اسلامی و غیر اسلامی حیره خوار امپریالیسم امریکا و متحدینش در جریان یک برنامه از قبل پیش بینی شده، انجام شده است.

دولت روسیه با تهیه و تحویل یک گزارش ۱۰۰ صفحه ای به سازمان ملل که حاوی اطلاعاتی در مورد چگونگی در اختیار قرار دادن این سلاح ها توسط وزارت اطلاعات عربستان به "اپوزیسیون" بود نادرستی ادعا های دولتهای غربی و دروغ های امریکا و شرکاء برای توجیه حمله نظامی به سوریه را افشاء کرد. در این گزارش که با عکس ها و شواهد ماهواره ای همراه بود حتی منطقه شلیک موشک های حاوی مواد کیمیائی نیز نشان داده شده بود. خبرنگاران غربی دیگری که حتی برخی از آن ها در زمان وقوع این حمله توسط مخالفان به گروگان گرفته شده و بعداً آزاد گشتند نیز با اظهارات خود در مورد مباحثات میان شورشیان نقش آن ها در استفاده از این سلاح ها را مورد تأیید قرار دادند. مورد دیگر به "دیل غافلاک" یکی از خبرنگارانی باز می گردد که سابقه ده سال کار برای "آسوشیتد پرس" و سرویس جهانی "بی بی سی" را دارد. وی متن مصاحبه هائی با چند تن از "شورشیان" سوریه را انتشار داد که در آن ها شورشیان صراحتاً اعتراف می کردند سلاح های کیمیائی و پول توسط وزارت اطلاعات عربستان به دست شان رسیده و مورد استفاده قرار گرفته است. در کنار این شواهد، در این فاصله موارد متعددی از جعل و فلم سازی های دروغین در مورد نمایش "قربانیان" و به ویژه کودکانی که ادعا می شود در حمله کیمیائی دولت سوریه جان داده اند در سطح افکار عمومی منتشر شده است.

اما دولت امریکا آگاهانه و بدون توجه به مخالفت افکار عمومی و وجود شواهد غیر قابل انکار کوشید تا با عوامفریبی، از این جنایت، توجیهی برای مشروعیت بخشیدن به سیاست خود برای حمله نظامی به سوریه بسازد. به این ترتیب ژست های "بشر دوستانه" امریکا و قدرت های امپریالیستی جنایت پیشه همراه با اشک تمساح ریختن آن ها برای مردمی که در واقع قربانیان جنایات خود این قدرت ها و وابستگان رنگارنگشان در سوریه هستند، صفحات تمام وسایط ارتباط جمعی را پر کرد. دولت اوباما با عربده کشی های جنگی از "مسئولیت" شرکاء و رقیبانش در تعلل از حمله زود هنگام تر به سوریه انتقاد کرد و فریبکارانه از نقش و "تعهد" خود نسبت به "جامعه جهانی" برای حمله نظامی به

سوریه برای نجات "حقوق بشر" و "امنیت"، سخن گفت و با اعتماد به نفس برخاسته از قدرت نظامی خویش تا آنجا پیش رفت که بخشی از نیروی دریایی و هوایی آمریکا را برای عملیات قریب الوقوعی که برای آن تاریخ هم معین کرده بود، به منطقه فرستاد.

ظاهراً همه چیز در قالب این توطئه برای پیشبرد سیاست های جنگ طلبانه اوباما و شرکاء و مشروعیت بخشی به حمله به سوریه آماده به نظر می رسید. اما این نقشه های شوم در نیمه راه متوقف شد. رشد فزاینده خشم و نفرت افکار عمومی در کشورهای غربی از این جنایت جنگی و دروغ های وری آن، مخالفت قاطعانه آن ها با سیاست های جنگ طلبانه آمریکا و متحدینش (با توجه به تجربه مردم در مورد عراق در مقطع حمله نظامی آمریکا به این کشور) به حدی رسید که به طور مثال اجازه نداد تا پارلمان دولت بریتانیا (دست راست آمریکا) هنگام رأی گیری اجازه همراهی به دولت این کشور در حمله نظامی به سوریه را بدهد. بخش های قوی دیگری از جناح های طبقه حاکم در صفوف دیگر قدرت های امپریالیستی کوچکتر نظیر بلژیک، ایتالیا و هلند به تاسی از این روند، پیش از مشارکت اجباری، خواهان ارائه مدارک استفاده دولت سوریه از سلاح کیمیائی" به افکار عمومی شدند. بالاخره تأکید قاطعانه طرف دیگر منازعه یعنی دولت روسیه بر مخالفت با اقدام نظامی و اعلام رسمی این که مسئولیت "گسترش خطر جنگ" به تمام منطقه در صورت حمله آمریکا به عهده این کشور است، و نهایتاً اعزام نیروی دریایی روسیه به منطقه، باعث شد که طرفین واقعی در این پرونده، یعنی امپریالیسم آمریکا و روسیه برای تأمین منافع ضد خلقی خویش به توافقی رضایت دهند که بر مبنای آن در صورت قبول برنامه "نابودی سلاح های کیمیائی" توسط رژیم سوریه تحت نظارت بین المللی، آمریکا و شرکاء تعهد کنند که حمله نظامی به سوریه فعلاً معلق گردد.

با انعقاد این موافقت نامه، دولت پوتین و رسانه های تبلیغاتی روسیه فریادهای "پیروزی" سر داده و با تأکید افتخار آمیز به توان نظامی ناوگان دریایی این کشور که در سوریه مستقر است از قدرت خویش در جلوگیری از جنگ (توسط آمریکا)، "جنگی" که "پیش از شروع شکست خورده بود" صحبت می کنند. در همین حال نمایندگان جنگ طلب دولت آمریکا که در سازمان دادن لشکر کشی نظامی به سوریه فعلاً ناموفق مانده اند، ژست می گیرند که می خواهند به برنامه "خلع سلاح" فرصت بدهند. در نتیجه این توافق است که بشار اسد از روسیه به خاطر کمک به حفظ قدرتش "تشکر" می کند و انواع و اقسام دار و دسته های مزدور وابسته به القاعده و سایر نیروهای مدعی اپوزیسیون "دمکراتیک" سوریه که تا بن دندان توسط آمریکا و سگان زنجیری اش نظیر عربستان و قطر و پاکستان و ترکیه و ... مسلح شده و به آن ها وابسته اند، و خود متهم درجه یک استفاده از سلاح کیمیائی هستند، فریاد می زنند که این توافق را "قبول" ندارند. در میان این همه جنجال عوامفریبانه تبلیغاتی، آن چه کوشش می شود از چشم مردم مخفی نگه داشته شود همانا دست های اصلی پشت جنایت مخوف حمله کیمیائی به مردم و کودکان سوریه یعنی امپریالیست ها و در رأس آن ها امریکاست. برآستی مگر قدرت هائی که این سلاح های مرگبار را در اختیار دولت ها و گروه های ارتجاعی و وابسته قرار می دهند تا آن را مطابق سیاست و منافع امپریالیست های جهان خوار علیه توده های بی گناه مصرف کنند، کسانی به غیر از خود آمریکا و سایر راهزنان بین المللی می باشند؟ بنابراین اگر بنا به محاکمه آمران و مسببان واقعی این جنایت جنگی و یا سایر جنایات مشابه مربوط به استفاده از سلاح های کیمیائی در دوران معاصر باشد بدون شک امپریالیسم آمریکا متهم درجه یک و اصلی در چنین محاکمه ای خواهد بود.

پس از اعلام استفاده از سلاح کیمیائی در سوریه، دولت آمریکا با گرفتن پز "مخالفت" با کاربرد این سلاح ها و متهم کردن دولت سوریه به گذشتن از خط قرمز تعیین شده توسط این دولت با خوشحالی و اطمینان تمام تا یک قدمی حمله به سوریه و ویران کردن هر چه بیشتر حیات و هستی مردم رنج دیده این کشور پیش رفت. اما آمریکا در شرایطی این تبلیغات جنگی را سازمان داده بود که خود یکی از بزرگترین استفاده کنندگان سلاح های مرگبار کیمیائی در سطح بین

المللی بوده و در نتیجه با استفاده از این سلاح های جنگی دستانش تا مرفق به خون مردم جهان آغشته است. نگاهی به لیست طولانی استفاده آمریکا و یا "متحدین" این قدرت امپریالیستی از سلاح کیمیائی علیه کارگران و خلق های تحت ستم به خوبی گویای مکر و فریبی است که در ورای تبلیغات جاری از سوی آمریکا در سوریه و به اصطلاح "مخالفت" این دولت در استفاده از این سلاح های ضد بشری وجود دارد.

بر هیچ وجدان آزادیخواهی پوشیده نیست که امپریالیسم آمریکا در شرایطی از مخالفت با استفاده از سلاح های کیمیائی در سوریه دم می زند که نیروهای ارتش آمریکا در جریان جنگ ویتنام و پیش از آن که توسط خلق این کشور به زانو درآیند در طول ۱۰ سال جنگ، تا سال ۱۹۷۱ بیش از ۲۰ میلیون گالون مواد کیمیائی را از هوا و زمین بر سر مردم ویتنام ریختند و در طول این جنایت جنگی سیستماتیک، حداقل ۴۰۰ هزار تن از مردم ویتنام کشته، نیم میلیون کودک معیوب در هنگام تولد و ۲ میلیون تن بیمار سرطانی بر جای گذاشته شد. جنایتی که عواقب مرگبار آن تا چندین نسل هنوز هم مردم ویتنام را رها نساخته است.

در سال ۲۰۰۳ و به هنگام اشغال عراق، ارتش آمریکا از سلاح های ساخته شده از "اورانیوم رقیق شده" که بسیار مرگبار است، استفاده کرد و با ارتکاب به این جنایت جنگی نه تنها جان بسیاری را گرفت بلکه زندگی نسل آینده را نیز تحت تأثیرات مرگبار خود قرار داد.

همچنین در سال ۲۰۰۴ ارتش جنایتکار آمریکا برای شکست مخالفان عراقی که تا ماه ها شهر فلوجه را در کنترل داشتند، از گاز فسفر سفید استفاده کرد. این جنایت آنقدر فجیع و بیرحمانه بود که برخی از سربازان آمریکائی در مقابل دوربین ظاهر شده و مشاهدات هولناک خود از این حمله را بیان و این جنایت را افشاء کردند. آنها گفتند که چگونه دولت آمریکا با "باران بی وقفه ای از فسفر سفید" بخش بزرگی از اهالی فلوجه را به طرز فجیعی نابود ساخت. قربانیان این وحشیگری و از جمله تعداد بسیاری از زنان و کودکان بدنشان به علت تماس با فسفر سفید "ذوب" شده بود. در اثر استفاده از سلاح های کیمیائی در این منطقه عراق هنوز هم بسیاری از کودکان در هنگام تولد به صورت نارس و با عواقب مادر زادی وحشتناک فیزیکی متولد می شوند. (رجوع شود به فیلم مستند این جنایت تحت عنوان "فلوجه، کشتاری پنهان" با زیر نویس فارسی در سایت سیاهاکل www.siahkal.com/fallujahlink.htm)

پیش از جنگ ویتنام، در اوایل دهه ۵۰ میلادی، ارتش آمریکا به بهانه "محافظت" از اهالی اکثرأ فقیر و سیاهپوست منطقه "سنت لوئیس" (دومین شهر بزرگ ایالت میزوری در آمریکا) منطقه را با گاز "سولفید کادیوم" آلوده ساخت و در نتیجه این جنایت، بسیاری از اهالی این منطقه به تدریج به سرطان های پیشرفته و غیر قابل علاج مبتلا شدند. استفاده از گاز اشک آور و محرک های کیمیائی در داخل خود آمریکا و به خصوص هنگام سرکوب جنبش اشغال در "وال استریت" در سال ۲۰۱۱ نیز گوشه دیگری از پرونده ننگین دولت آمریکا در استفاده از گازها و سلاح های کیمیائی را نشان می دهد.

علاوه بر این ها دولت آمریکا امروز در شرایطی مدعی دفاع از مردم بیگناه سوری که در اثر استفاده از سلاح کیمیائی جان داده اند، می گردد که همین دولت با در اختیار قراردادن گازهای سمی کیمیائی به صدام حسین جنایتکار در همسایگی سوریه موجبات قتل عام ده ها هزار تن از مردم عراق به طور نمونه در حلبچه را فراهم آورد بدون آن که رسانه های غربی به نقش آمریکا در حمایت از رژیم وابسته صدام در این جنایت جنگی اشاره ای کنند.

و بالاخره امروز در شرایطی دولت اوباما مدعی "مخالفت" با استفاده از سلاح کیمیائی و حمله به سوریه با ادعای استفاده رژیم جانی بشار اسد از این سلاح ها شده که افکار عمومی منطقه هنوز فاجعه حمله کیمیائی اسرائیل در سال ۲۰۰۸ و ۲۰۰۹ و کشتار فلسطینیان با سلاح کیمیائی را فراموش نکرده اند. فاجعه ای که با سکوت و حمایت کامل

امریکا از چماق خود در منطقه یعنی رژیم اسرائیل روبه رو شد. در آن زمان هیچ یک از سیاستمداران حاکم در امریکا خواهان حمله به اسرائیل به خاطر نقض "خط قرمز" و یا حتی کمتر از آن مجازات عاملان این جنایت جنگی نشدند. تمامی این تبلیغات عوامفریبانه در مورد مخالفت با "استفاده از سلاح کیمیائی" توسط امریکا و شرکاء در اوضاع و احوالی سازمان می یابند که افکار عمومی و وجدان های بیدار بشری در تمام جهان می دانند خود قدرت های امپریالیستی بزرگترین تولید کننده و توزیع کننده مواد و سلاح های کیمیائی در سراسر جهان و به ویژه در خاورمیانه به رژیم های وابسته و جنایتکاری نظیر لیبیا، سوریه، اسرائیل، عراق و ... بوده و می باشند. در حقیقت دولت بشار اسد جنایتکار هم اکنون قریب به هزار تن مواد کیمیائی مرگبار را در انبارهای نظامی خود ذخیره کرده که در طول حیات خود برای پیشبرد مقاصد ضد انقلابی از همین قدرت های امپریالیستی نظیر امریکا دریافت کرده است. در اثبات صحت این واقعیت کافی ست اشاره شود که در چارچوب رویدادهای مربوط به فاجعه کیمیائی اخیر در سوریه و بالا گرفتن تبلیغات جنگی امریکا و متحدینش برای حمله به سوریه، در نتیجه اوج گیری تضادهای درونی جناح های مختلف امپریالیستی، در المان گزارش داده شد که دولت "انجلا مرکل" یکی از بزرگترین منابع تأمین گازها و مواد کیمیائی برای رژیم بشار اسد بوده و حداقل در بین سال های ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۶ مقدار ۱۳۷ تن مواد کیمیائی از المان به سوریه صادر شده و این امر تا سال ۲۰۱۱ و زمان تشدید تحریم ها ادامه داشته است. البته در مقابله با این واقعیات و رسوائی بین المللی ناشی از آن، صدراعظم المان مجبور شد تا به صحنه بیاید و با مکاری تمام در مصاحبه ای با کانال یک تلویزیون المان "اظمینان" دهد که از آن جا که بر کار صادرات این مواد توسط دولت وی و "احزاب مخالف"، "نظارت و کنترل" وجود داشته، با "اطلاعاتی" که وی دارد "هیچ نشانه ای از استفاده" دولت سوریه از مواد کیمیائی صادراتی المان، برای حمله کیمیائی اخیر وجود ندارد!

اکنون چند روزی است که به جای نمایش صحنه های فجیع مرگ کودکان و زنان و مردان قربانی سلاح های کیمیائی در سوریه، تبلیغات عوامفریبانه گسترده ای در باب "توافق" دولت های روسیه و امریکا برای "خلع سلاح" کیمیائی دولت بشار اسد و "مزایای" آن برای مردم سوریه و جهان به راه افتاده است. آن هم در حالی که مسببان این حمله و جنایات ناشی از آن در حال تدارک و پیشبرد جنایات و توطئه های جدیدی علیه مردم رنجیده سوریه می باشند. تضادهای جاری و ماهیت ضد خلقی جنگی که شعله هایش توسط امپریالیست ها و در چارچوب تضادهای غارتگرانه آن ها برای تجدید تقسیم بازارهای جهانی و تثبیت و گسترش حوزه نفوذ غارتگرانه خود در سوریه جریان دارد، باعث می شود که خلع سلاح کیمیائی رژیم وابسته اسد که محصول توافق قدرت های امپریالیستی در لحظه فعلی ست - جدا از این که در عمل چگونه پیش رود - به هیچ رو خطر وقوع فجایعی نظیر کشتار مردم محروم سوریه از سوی طرفین درگیر را کاهش ندهد. امحای این خطر و مجازات "جنایتکاران جنگی"ی نظیر رژیم بشار اسد و دار و دسته های ارتجاعی و «سیا» ساخته القاعده و متحدینش، پیش از هر چیز مستلزم قطع شدن دستان جنایتکار امپریالیست های جهانخواه از حیات و هستی مردم سوریه می باشد. امری که تنها در بستر انقلاب مردم ستمدیده این کشور امکان پذیر می باشد. تجربه سوریه بار دیگر نشان می دهد که در دعوای بین امپریالیست ها یعنی راهزنان بین المللی نمی توان و نباید به هیچ یک از آنان اعتماد و یا اتکاء کرد. جنایات جاری علیه توده های محروم سوری و از جمله فاجعه کشتار مردم این کشور توسط سلاح های کیمیائی همچنین ورشکستگی طرفداران "دخالته خارجی" و نیروهای "پرو امپریالیست" را نیز نشان می دهد که هنوز از درک این واقعیت عاجزاند که راه نجات رنجبران در تشکیل صف مستقل و مبارزه با انواع سلطه گران و مزدوران آن ها نهفته است.

به نقل از : پیام فدائی ، ارگان چریکهای فدائی خلق ایران

شماره ۱۷۱ ، شهریور ماه [سنبله] ۱۳۹۲